

Det sanna och det sköna

Tre lärdomar från konstens rike om blomstring,
vissnande och existentiell resiliens

Max Liljefors
Lunds universitet
max.liljefors@kultur.lu.se

Jean Raoux
Måleriets ursprung
1714–17

Albrecht Dürer

Den unga haren

1502

Pieter Breughel
den äldre (?)

Ikaros fall

ca 1560

Vi förs in i en värld bortom denna värld, som icke desto mindre är vår vardagsvärlds djupare verklighet. Vi lyfts bortom oss själva, för att återfinna oss själva.

[We are] ... introduced into a world beyond this world which is nevertheless the deeper reality of the world in which we live in our ordinary experiences. We are carried out beyond ourselves to find ourselves.

John Dewey, *Art as Experience* (1934)

[Våra möten med skönhet är som...] små revor i världens yta genom vilka vi förs in i en större rymd, där vi finner oss stå i en annorlunda relation till världen än i ögonblicket innan.

—

... small tears in the surface of the world that pull us through to some vaster space [...so that] we find we are standing in a different relation to the world than we were a moment before.

Elaine Scarry, *On Beauty and Being Just* (1999)

När vi låter oss själva respondera på poesi, musik, bilder, så öppnar vi en rymd där nya berättelser kan slå rot, en rymd för nya berättelser om oss själva.

When we let ourselves respond to poetry, to music, to pictures, we are clearing a space where new stories can root, in effect we are clearing a space for new stories about ourselves.

Jeanette Winterson, *Art Objects* (1995)

Humans are tuned for relationship. The eyes, the skin, the tongue, ears, and nostrils—all are gates where our body receives the nourishment of otherness.

David Abram, *The Spell of the Sensuous* (1999)

Ohno Kazuo

1906–2010

